

SAŽETAK

Uredništvo

Čestitamo ADMA na 155. Godišnjici osnutka - 18 Travanj 2024

Str.1

Formativ put

Majka Marija.

Str.3

Nazaret. Božja obitelj

8. Nazareth, škola molitve.

Str.5

Skromno i najuzvišenije stvorenje

Na hodočašću s Marijom, učiteljicom integralne ekologije

9. Žena razlučivanja.

Str.7

Obiteljski dohađaji

- Video poziv na Kongres u Fatimi.

Str.9

- Međunarodni kongres Marije Pomoćnice kršćana 2024. u Fatimi (Portugal).

Str.9

- Vijeće lokalne skupine ADMA-e pokrajine São Paulo.

Str.10

- Godišnji sastanak predsjednika i odgovorne tvrtke ADMA sjeverne Argentine.

Str.10

- Misa za preminule članove ADMA-e. Str.10

Nakana za mjesečnu molitvu Str.11

Za formaciju redovnica, redovnika, sjemeništara i sjemeništarki.

UREDNIŠTVO

ČESTITAMO ADMA NA 155. GODIŠNJICI OSNUTKA 18 TRAVANJ 2024

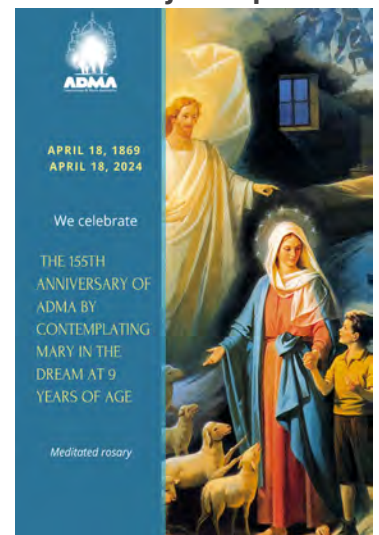
Dragi prijatelji,

Povodom 155. rođendana ADMA-e dijelimo pozdrave dobivene od sestre Chiare Cazzuole, Vrhovne Majke Instituta FMA.

Njezine riječi s radošću i jednostavnošću naglašavaju neke važne osobine salezijanske karizme, koja karakterizira ADMA jučerašnjeg, današnjeg

i sutrašnjeg dana: povjeravanje Mariji, pažnja slabijima, zalaganje za širenje vjere i donošenje nade, prisjećanje vjere i donošenje nade, podsjećanje svih da nas nikada ne napušta.

Zahvaljujemo Majci Chiari na bliskosti i pratnji koju nam nudi, a koja je konkretna zahvaljujući prisutnosti i animaciji na svjetskoj razini sestre Lukrecije i prisutnosti sestre Marilene na lokalnoj razini, a također i zahvaljujući sudjelovanju, podršci i suosjećanju prema ADMA-i koju uvijek osjećaju sve

kćeri Marije Pomoćnice kršćana.

I mi se molimo za Majku Cazzuolu, za njezine nakane, za Institut FMA. Zajedno s cijelom Salezijanskom obitelji želimo moliti za mir i za one koji se najviše bore, da po Mariji u Isusu pronađu mir.

don Gabriel Cruz Trejo, Sdb,
duhovni animator, ADMA Valdocco.

Renato Valera,
predsjednik ADMA, Valdocco.

*“Bratske želje i molitve svih nas, kćeri
 Marijine pomoćnice kršćana”*

Dragi prijatelji ADMA-e,

Nalazim se u Angoli, blizu Luande, s devet provincijalki Međuprovincijske konferencije Afrike i Madagaskara (CIAM) na godišnjim duhovnim vježbama.

Ovih dana mogla sam posjetiti Provinciju FMA - 'Rainha da Paz' - iz Angole, i upoznao sam mnoge ADMA skupine, odrasle i mlade, pune energije i velike želje za dobrim. Imaju jak osjećaj pripadnosti. Oni su svjedoci izvanrednog marijanskog identiteta i aktivni su u stvaralačkoj misiji, posebno za dobro mališana i siromašnih. Oni sjaje ljepotom i nadom u svojim kršćanskim i salezijanskim zajednicama, kako bi potvrdili da ih je 155-godišnje Udruženje inspiriralo i jako dobro odgojilo. Čestitamo doista, ili bolje rečeno, kako kažu na portugalskom, parabéns!

Bilo je to 18. travnja 1869. godine, kada je don Bosco osnovao Udruženje Marije pomoćnice kršćana, kako bi se ljubav prema Mariji mogla svjedočiti u društvu koje se brzo mijenja i koje dovodi u pitanje život vjere i uništava vjerske vrijednosti ljudi, osobito mladih. Ovom Udruženju naš je utemeljitelj povjerio zadaću podsjećanja da

je, kao i svaka majka, Marija prisutna u životima svoje djece i da ih nikada ne napušta. Naprotiv, ona je najprisutnija tamo gdje je potreba za njezinom pomoći najveća.

Mislim da nakon 155 godina ovaj podsjetnik vrijedi više nego ikad u ovom trenutku!

Zahvaljujem vam za sve dobro što sijete i činite pod pogledom Marije Pomoćnice kršćana koja vas voli i ima veliko povjerenje u vas!

Bratske želje i molitve svih nas, kćeri Marijine pomoćnice kršćana.

Sretan rođendan ADMA!

Sestra Chiara Cazzuola,
Vrhovna Majka Instituta FMA.

FORMATIVNI PUT

MAJKA MARIJA

Doista je teško precijeniti važnost Marijine prisutnosti i djelovanja u životu Don Bosca i u razvoju salezijanske karizme. **'Učinila je sve'**, rekao bi svetac zapravo na kraju svog života, vraćajući se sa zahvalnim sjećanjem na znakove i događaje koji su ga doveli do toga da bude otac mnoštva mladih i odgojitelja. Učenjaci karizme potvrđuju, izvore u ruci, marijanski otisak koji prožima sav salezijanski rad kako u njegovim duhovnim aspektima tako i u njegovim pastoralnim posljedicama.

Priča o snu u DEVETOJ godini predstavlja, u dramatičnom obliku, stvarnost i značenje ove prisutnosti. Don Bosco posebno koristi dvije riječi kako bi opisao Marijinu ulogu u njegovu životu: **'Majka'** i **'Učiteljica'**. Dva naslova koja eksplicitno govore o tipično salezijanskom obliku tog Marijina majčinskog posredovanja, koje se tiče svakog vjernika kao Božjeg sina/kćeri.

Tradicija Crkve, naime, vrlo je rano prepoznata u Ivanovoj sceni ljubljenog učenika i majke podno križa, simboličnu scenu, koja se ne odnosi samo na povijesnu ličnost Isusova ljubljenog učenika, već predstavlja i svakog učenika koji u sebi nađe hrabrost slijediti Krista do križa, da bude obnovljen njegovom žrtvom. Ivanovo evanđelje, naime, predviđa Pedeseticu na Kalvariji: Kad Isus udiše svoju posljednju, izliva Duha na one pod nogama, prvu ćeliju Crkve: Majku, učenika i druge žene. Udarac vojničkog koplja koji otvara njegovu stranu, uzrokujući istjecanje krvi i vode, predočava sakramente krštenja i euharistije, koji vjerniku omogućuju da uđe u Božje srce i da ga on regenerira kao sina i kćer. U tom okviru uzajamno povjeravanje između Majke i učenika poprima posebnu vrijednost. Marija, naime, predstavlja Crkvu koja prihvaća Isusa i vodi k njemu. Svako krštenici dana je kao Majka da pomogne u putu vjere da, baš kao što je to bilo i Učitelju, i učenik prolazi kroz sretne i tužne stranice, potpomognute sigurnošću Očeve ljubavi, koja se također odražava u Marijinoj majčinskoj brizi i nježnosti.

U snu u devetoj godini, Marijin lik pojavljuje se upravo u trenutku kada se čini da situacija postaje vrlo teška za malog Ivana. **'Olakšavanje teških stvari'**, don Bosco će kasnije podučavati svoje najmlađe,

jedan je od Marijinih zadataka. Ali vratimo se priči o snu: mali Ivan, uznemiren lošim ponašanjem svojih suputnika, baca se u njihovu sredinu, pokušavajući ih zaustaviti udarcima. Tajanstveni čovjek odjeven svjetlom intervenira da ga zaustavi. Don Bosco ga nikada ne zove imenom, možda iz skromnosti, možda kako bi pojačao neizvjesnost, prepuštajući se svom prirodnom narativnom instinktu. Slušatelj, međutim, ne shvaća da je to Uskrsli Krist. Gospodin poziva dijete da pristupi svojim učenicima s ljubavlju, a ne nasiljem. Vodstvo se djetetu čini nemogućim. Upravo suočen sa svojim prosvjedima, čovjek se odnosi na jednako tajanstvenog učitelja od kojeg dijete može naučiti nemoguće.

Detaljnije ćemo se osvrnuti na naslov 'Učitelj' u sljedećoj meditaciji. Za sada se želim usredotočiti na relacijsku dinamiku koja proizlazi iz sna kao obilježje odnosa između Ivana i Marije. Kao i u biblijskom prizoru križa, u snu je Isus taj koji povjerava Majku učeniku, a učenika Majci. Marija, štoviše, ne stupa na scenu samoinicijativno: Sin je taj koji je poziva i daje joj zadaću, onu brige o Ivanu, radnju koja može uspjeti samo ako pronade djetetovu suradnju. I njemu se, naime, daje zadatak, a to je prepoznavanje autoritativnosti Majke i Učiteljice, pouzdanje u nju i poslušnost njezinim naučavanjima.

Tijekom sna vidljivo je da se taj zadatak tek treba izvršiti. Čini se da dijete zapravo ne prepoznaje ni muškarca ni Gospu. Nepriznavanje u ovom trenutku sprječava povjeravanje povjerenja, a dijete je zahvaćeno tjeskobom prije mogućnosti misije koja ga potpuno nadmašuje. Bliskost Majke, njezin ohrabrujući ton, nježnost kojom ga uzima za ruku, prvo, a zatim polaže ruku na glavu, ne uspijeva utješiti njegovo srce ili ga spriječiti da brizne u plač.

Jedina fiksna točka, u kompliciranoj situaciji koju predstavlja san, čini se da je za dijete referenca na zemaljsku majku, Margaret. Gospodin prvo govori o njoj, u pokušaju da pomogne Ivanu da dešifrira što se događa: **'Ja sam Sin Njezin kojega je majka naučila pozdraviti tri puta dnevno'**. Dijete se vraća na običaj svakodnevnog života, molitvu Anđeo Gospodnji, kao da želi reći: **'Znate tko sam, baš kao što već poznajete moju Majku, koju ću vam dati kao učiteljicu! Margaret vam je već pričala o nama, već vas je upoznala s tim**

„Učiniti teško lakim“ jedan je od Marijinih zadataka.

odnosom vjere i povjerenja! Ivan, međutim, čini se da ne hvata referencu. On postaje obrambeno nastrojeni i odgovara na evokaciju majčinog učenja potvrdom drugog učenja: 'Majka mi kaže da se ne družim s onima koje ne poznajem, bez njezina dopuštenja. Dakle, recite mi svoje ime'. Odrasli Don Bosco, ovdje, nudi nam priliku da upoznamo uplašeno dijete koje je bio. Njegov odgovor u snu iznimno je realističan i u skladu s onim što znamo o njegovom mukotrpnom i postupnom putu strukovnog razlučivanja. San je, drugim riječima, svakako dar svjetla, osvjetljavajući put, ali, kao i svaki Božji dar, ne izuzima ga od umora razlučivanja. Mali John nije superheroj, nije minijatura odrasla osoba. On je pravo dijete, potaknuto velikom željom da učini dobro za svoje suputnike, ali istodobno mu je potrebna briga i zaštita njegove majke, one u tijelu, prije one nebeske.

Svjedočanstvo i povijesne studije don Bosca potvrđuju da je Margareta doista bila zemaljsko posredovanje Marijine nebeske ljubavi, kako na njezinu putu vjere, tako i u razvoju njezina odgojnog sustava i djela Govorništva. Prisutnost i djelovanje ove dvije majke neizbrisivo su obilježili Ivanov emocionalni razvoj, njegov način postupanja s ljudima, kao i njegov vrlo pozitivan pogled na žene i njihovu ulogu u životu Crkve i društva.

Marijina majčinska prisutnost u snovima Don Bosca vraća se tijekom njegova života. Kada se ova svjedočanstva pokušaju čitati kronološkim redoslijedom, lako se može vidjeti kako je Ivanov odnos prema Majci Gospodinovoj sazrio tijekom

vremena. Ozbiljno je shvatio zadaću koju mu je Gospodin povjerio, a to je njegovati odnos reciprociteta s Marijom, postupno joj se povjeriti, dopustiti da ga ona nadahne i vodi, da se pouzda u njezinu pomoć i zaštitu. I to iskustvo je ono što je prenio svojoj djeci kroz svjedočanstvo svojih riječi i njegovu sposobnost mudrog korištenja znakova - medaljica; krunica; Marijine slike - odgajati djecu govorništva da prepoznaju Marijinu nevidljivu prisutnost u svakodnevnom životu.

Marija je mogla 'učiniti sve' u razvoju salezijanskog djela jer joj je Ivan dopustio da mu bude Majka i Učiteljica. Impresivno cvjetanje karizme konkretan je dokaz da su obojica ozbiljno shvatili riječi koje je Gospodin Isus izgovorio u snu. U našim domovima, u obiteljima, u našim odgojnim i pastoralnim djelima: kada se osjećamo umorno, nemotivirano, kada osjećamo da je karizma slaba i izbljedjela, dovodimo u pitanje prostor koji dajemo Mariji i kvalitetu našeg odnosa s njom. 'Ona je ta koja je učinila sve' i njezin je zadatak 'olakšati teške stvari', zbog čega je njoj da se možemo okrenuti kad god osjetimo potrebu za novim početkom!

Linda Pocher, FMA.

NAZARET. BOŽJA OBITELJ

8. NAZARETH, ŠKOLA MOLITVE

U Angelusu na blagdan posvećen Svetoj obitelji, papa Benedikt XVI. rekao je da je "nazaretski dom škola molitve, u kojoj se uči slušati, meditirati, prodrijeti u duboko značenje očitovanja Sina Božjega uzimajući Mariju za primjer". Doista, pomnijim pregledom, najveći kontemplativi u povijesti živjeli su u Nazaretu. Isus je od vječnosti promatrao lice milosrdnog Oca, a s vremenom je i sam bio 'lice milosrđa'; Marija, promatrana ne samo očima svoje duše, već i očima svog tijela - majčinih očima! - lice Milosrđa; i Josip je, brinući se za Dijete i Majku, promatrao prvu jezgru Crkve, Crkvu u njezinoj radikalnoj svetosti, to jest savršen susret između pune Božje predanosti (Isusa) i potpunog prihvaćanja ljudske osobe (Marije).

Ako kontemplativna znači prepoznati prisutnost Božjeg otajstva, onda su Marija i Josip bili istinski privilegirani, jer su u Isusu prihvatili i prepoznali Emanuela, Boga s nama. I prepoznali su ga točno, sa svom čistoćom, jer "Marija", kaže von Speyr, "koja ne poznaje istočni grijeh, i Josip, koji je odvojen od njega, predstavljaju polje odnosa u kojem Sin raste" i unutar kojeg Sin priprema svoje očitovanje svijetu. Međutim, ta nevjerojatna povlastica ne udaljava ih nepovratno od nas, već ih čini nama bliskim i dostupnim, ne samo privlačnošću njihova primjera, već i snagom njihovog zagovora: samo muškarci i žene koji mole potiču druge na molitvu, a samo oni koji prebivaju u Gospodinovom domu mogu pomoći drugima da uđu u njih. Marija je, napose, također učiteljica molitve jer je tijelom i dušom odvedena na nebo i promatra sjaj svoga Sina s desne strane Oca.

Majčina molitva

Te su stvari vrtoglave, ali Marija je bila kontemplativna prema cijelom sebi, čak i sa svojim tijelom: u svom je tijelu percipirala Božju prisutnost dok je preuzimao svoje prebivalište među nama, a Sin je preuzeo svoje prebivalište u svijetu u Njoj! To je otajstvo koje nikada neće prestati izazivati sveto čuđenje i tjerati nas na molitvu: "Marija", dobro kaže Enzo Bianchi, "bio je prostor, mjesto gdje Onaj koji prebiva u svakom prostoru i kojeg ništa ne može obuzdati. Marija je vidljivo mjesto nevidljivog Boga, mjesto gdje se Bog, koji je Duh, utjelovio, gdje je besmrtnik postao smrtnik, gdje je vječni postao vremeniti. Iz Očevih krila, Sin je došao među nas u Marijinim

krilima; Božja riječ, koja je bila u početku s Bogom, postala je utjelovljena u Mariji i u njoj je postala čujna riječ, vidljiva prisutnost za nas ljude". To znači da možemo razmišljati, zahvaljujući njezinoj kontemplaciji. Možemo iskusiti Boga zahvaljujući njenom iskustvu s Bogom. U tome Marija nije samo Posrednik milosti, već i Posrednik milosti!

Molitva i život

Kada govorimo o molitvi, rizik je da se ona pojavi kao nešto drugo osim života, zagrada života. U stvarnosti, kada se odražavamo u iskustvu Marije i Josipa, kao i u iskustvu samoga Isusa u vrijeme njegova djetinjstva i domaćeg života te u otajstvu njegove adolescencije i mladosti, uče nas da je molitva dubina života, odnos koji nas održava na životu i daje smisao životu, iskustvo koje osvjetljava svako drugo iskustvo.

Kao što Marija i Josip nisu morali otići od kuće i raditi na susretu s Isusom, jer je Isus bio kod kuće, tako se autentična molitva ne okreće od života, već je svjetlo života, snaga za životni put. Susresti Isusa u molitvi znači predvidjeti nešto od neba na zemlji i zemlje orijentirane prema nebu; moliti znači iskusiti izvanredno u običnom, svečano koje preobražava obično, stanku na putu da se ponovno otkrije ono bitno u naborima dana, prisjećanje na fragmente života koji izazivaju uznemirenost, disperziju i očaj, ponovno otkriti povjerenje i utjehu i s čuđenjem shvatiti da Bog zna pisati ravno čak i na iskrivljenim linijama, jer 'sve pridonosi dobru onih koji ljube Boga' (Rim. 8, 28).

Isus nas poziva da 'molimo uvijek, bez zamora' (Lk. 18, 1), jer je on prvi koji uvijek moli. On sam je živa molitva, na nebu s Ocem i u Nazaretu s Marijom i Josipom. U tom smislu, od vitalnog je značaja 'biti

molitva', a ne samo 'izgovarati molitve', jer, kao što vidimo u Nazaretu, gdje je Isus sazio svoje poslanje Otkupitelja u trideset godina prikrivanja, velika se djela rađaju iz tišine, a prije nego što se njima upravlja, mora se upravljati, u čaroliji i skromnosti nadahnuća, u poslušnosti i **razboritosti razlučivanja, u hrabrosti izbjavljenja i odlučivanja, u poniznosti povjerenog srca, u radosti vršenja Očeve volje u svemu.**

Naravno, ovatišina isjećanja nemogu se improvizirati; Naprotiv, stalno su ugroženi. To je atmosfera koja se mora čuvati, unutarnja disciplina koja se mora obrazovati od rane dobi. S umorom koji često imamo u molitvi, 'ometeni od ometanja distrakcijom' (frazza Eliota, britanskog pjesnika), željeli bismo se vratiti kao djeca u Nazaret kako bismo naučili moliti od Isusa, Marije, Josipa, privučeni njihovim primjerom. Neizostavne su riječi Pavla VI. o Svetoj obitelji kao školi molitve: Nazaret nas "uči tišini. Oh! Da bi se u nama ponovno rodilo uvažavanje tišine, hvalevrijedna i neizostavna atmosfera duha: dok smo zapanjeni tolikim zvukovima i klevetničkim glasovima u uzvišenom i burnom životu našeg vremena. O Tišina Nazareta, nauči nas da budemo čvrsti u dobrim mislima, nakani na unutarnji život, spremni čuti Božja tajna nadahnuća i poticaje pravih učitelja. Naučite nas koliko je važno i potrebno djelo pripreme, proučavanja, meditacije, unutrašnjosti života i molitve, koje samo Bog vidi u tajnosti".

Molitva u obitelji

Molitva u obitelji je od vitalnog značaja, jer bez molitve nema ljubavi, dok, kako papa uči, "obitelj koja moli ostaje ujedinjena" (AL 227). Možda ima previše ili premalo ljubavi, ali gotovo da nema ljubavi kako Bog namjerava. Colombo, u sjajnoj meditaciji o Svetoj obitelji, primijetio je da moderna obitelj, živeći u sekularističkoj i individualističkoj kulturnoj atmosferi, mora odražavati nazaretsku obitelj barem u ova dva aspekta: "u svetom strahu od Boga i u svetoj uzajamnoj ljubavi".

Sveti strah Božji odnosi se na ono što je bitno u molitvi: odlaganje da činimo Božju volju u svemu, u običnim djelima (u Nazaretu su to bili blagdani i posto, liturgije u sinagogi i hodočašća u Jeruzalem) kao i u izvanrednim događajima (u Nazaretu je to bio popis stanovništva, let, progonstvo, Isusov nalaz), u trenucima radosti i u trenucima žrtve. U Nazaretu se sve to dogodilo u Isusovoj nazočnosti: Josip je

razmišljao o tihom razumijevanju Majke i Sina, a Marija je, "sa svoje strane, držala sve Isusovo u srcu" (Lk. 2, 19), postavši tako prisno sjećanje na Crkvu.

Otuda druga stvar, činjenica da molitva raste sveta uzajamna ljubav, koja zahtijeva zaborav sebe i brigu za drugoga: **"u kući Nazareta svaka je osoba živjela za druge zaboravljajući sebe.** Sveti Josip radio je na potpori Isusu i Mariji: mučio se i trpio kako bi zaštitio Sina Božjega i majčino djevičanstvo... Marija je živjela samo za Isusa i njezina čednog muža. Njene misli, njena djela, njen rad, njen dan je bio za njih... Čini se da Isus zaboravlja da je On Stvoritelj i podvrgava se svojim stvorenjima; pažljivi na svoje klimanje glavom, podmukli u svemu, pažljivi da predvide svoje želje". Molitva je, u tom smislu, uvijek djelo de-centralizacije od sebe i sabranosti u Bogu, najbolji lijek protiv narcizma koji gasi duše, prvi izvor djela za spasenje duša!

Roberto Carelli, SDB

SKROMNO I NAJUZVIŠENIJE STVORENJE

Na hodočašću s Marijom, učiteljicom integralne ekologije

9. ŽENA RAZLUČIVANJA

Ako Lukino evanđelje u djetinjstvu posebno naglašava sklonost razlučivanju kao tipičnu karakteristiku ličnosti mlade Marije, Ivanovo evanđelje predstavlja nam Mariju kao ženu razlučivanja u epizodi vjenčanja u Kani, gdje se prepričava prvi znak koji je Isus izveo u svojoj javnoj službi. Razaznati, na neki način, znači prepoznati u sadašnjem trenutku izbojke budućnosti. Prevedeno na salezijanski jezik, razlučiti znači prepoznati onu točku dostupnu dobru iz koje postaje moguće surađivati s Bogom kako bi ljudi koji su nam povjereni i stvarnost u kojoj živimo mogli cvjetati i donositi plodove.

‘**Razlučivanje**’ je ključna riječ u učiteljstvu pape Franje. Prije svega zato što je Papa isusovac i isusovačka karizma je vježbati i podučavati razlučivanje. Razlučivanje kao takvo, međutim, nije nešto što pripada samo ignatskoj karizmi! Razlučivanje je, naime, dar Duha koji svaki vjernik prima zajedno s krštenjem. Međutim, da bi se provelo u djelo, potrebno je naukovanje, kontinuirano ostvarivanje vjernikove slobode i volje. Drugo, zato što je, u doba neizvjesnosti i velikih promjena poput naše, razlučivanje najsigurniji put, čak i ako ne bez rizika. Suprotno razlučivanju je, zapravo, slavenska primjena pravila i modela. To je Crkva/muzej u kojoj ima mnogo reda, ali malo života. Crkva koja razlučuje, s druge strane, je vrt, gdje nije moguće a priori izbjeći neki kaos, neki korov, neka debla malo iskrivljena, ali postoji život i plodovi života: radost, mir, dobronamjernost, samokontrola, ljubav, velikodušnost, vjernost djelovanju Duha u srcima i povijesti (Gal 5, 22). Naposljetku, Crkva koja razlučuje svjesna je da naviještanje evanđelja u suvremenom svijetu nije toliko stvar zauzimanja prostora koliko aktiviranja procesa.

Upravo je iz tog razloga **spособnost razlučivanja temeljna kako bismo zajedno kročili prema ostvarenju** onoga što Franjo naziva ‘ekološkim obraćenjem’. Integralna ekologija, zapravo, nije čarobna formula, već proces koji započinje obraćenjem pogleda. Ono što je potrebno je prije svega naučiti razmišljati o ljepoti stvaranja i dostojanstvu svih stvorenja, od kojih svako u sebi nosi otisak Božjeg stvaralačkog djelovanja. Sve što je stvoreno, u svojoj ljepoti, dolazi od Boga, ali je povjereno našim rukama kako bismo ga mogli

čuvati i poticati njegov razvoj u ime Stvoritelja. Iz te svijesti proizlazi potreba za razlučivanjem: što treba učiniti kako bi se potaknuo život, u malim i velikim izborima svakodnevnog života?

Kontemplacija stvarnosti u njezinoj konkretnosti također nam omogućuje da prepoznamo granicu onoga što je stvoreno. Ništa, zapravo, ne ostaje zauvijek: svaki oblik života završava ciklus od rođenja do smrti. Ljudsko biće, koliko god bilo izvanredno slično Stvoritelju kroz njegovu inteligenciju, njegovu sposobnost odnosa, govora i kreativnosti, može zauvijek ostati na zemlji samo do te mjere da je u stanju prenijeti ono što jest i što ima budućim generacijama. Razlučivanje, dakle, znači i učenje prelaska s kriterija maksimalne dobiti na kriterij održivosti, u interesu ne samo nas samih, već i onih koji će doći poslije nas.

Na svadbenoj gozbi u Kani, Marija je žena razlučivanja jer je zabrinuta za budućnost mladenke i mladoženje i pita se što može pogodovati ili ometati potpuni razvoj njihovog zajedničkog života. Znak vina, zapravo, daleko nadilazi potrebu da se zasiti žeđ trenutka. Vino predstavlja strast za životom, sposobnost slavljenja svoje dobrote i ljepote, tipično ljudsku potrebu za radošću i slavljenjem. Marija, štoviše, u svome Sinu vidi ono što je još uvijek skriveno od svačijih očiju: Spasitelja svijeta, Onoga koji može dati život u izobilju. Marija, konačno, djeluje na takav način da aktivira resurse svih pozvanih. Ona isprepliće mrežu, među gostima na gozbi, zbog koje svi sudjeluju u čudu: sluga; glava stola; mladenka i mladoženja; Sin; Učenici.

U Kani Marija ne zauzima prostor, ne djeluje kao protagonistica na sceni, iako je ona ta koja pokreće proces koji će započeti avanturu vjere učenika. Marija aktivira proces vjere olakšavajući susret i komunikaciju među ljudima prisutnim na blagdanu. U svakodnevnom životu možemo aktivirati proces ekološke pretvorbe iz malih mogućih izbora, svjesno provedenih. Oni uključuju hrabrost da se progovori, da se podijeli s obitelji, prijateljima, susjedima, briga za Zajednički dom. Umjesto umnožavanja inicijativa, to je također znak ekološkog obraćenja kako bismo se mogli konvergirati u zajedničke inicijative zajedno s drugim udrugama i institucijama na tom području, čak i kada ono što nas ujedinjuje nije vjera, već briga za prirodu i bližnjega.

Briga za odnose, predanost umrežavanju, pripada sama po sebi integralnoj ekologiji. Naravno, uvijek je stvar djelovanja s poštovanjem prema drugima, njihovim položajima i uvjerenjima, a i u tome je Marija učiteljica, jer se nikada ne nameće. Suočena s Isusovim odgovorom, koji se isprva čini suprotnim njezinu zahtjevu da intervenira, Marija ne pokazuje žurbu ili razočaranje. S jedne strane, ona skreće pozornost slugu na Isusa, raspolažući ih da slušaju njezina Sina, s druge strane ostavlja Sinu prostor koji mu je potreban da razradi vlastiti odgovor, bez inzistiranja ili pokušaja nametanja. Isus prepoznaje dobrotu njezine nakane i nadahnuća. Marija u ovom trenutku odstupi i prepušta prizor Isusu, slugama, majstoru stola i nevjesti i mladoženji, nudeći našim očima model djelovanja i služenja koji ima za cilj ono bitno bez traženja priznanja ili pljeska, ali je svojim odnosima pozoran na betonsko tkivo svakodnevnog života.

U Kani je nedostajalo vina i taj nedostatak prijetio je neuspjehu gozbe. U susjedstvu u kojem živim, u župi, u školi koju pohađam, što nedostaje ili se propušta, konkretno, prijeteći egzistencijalnom neuspjehu braće i sestara koji dijele ovaj prostor sa mnom? Što mogu učiniti kako bih potaknuo mrežu odnosa koji mogu preuzeti tu potrebu pred nadležnim tijelima? Važno je zapamtiti da je slušanje vapaja siromašnih i zemlje biti jedno s naviještanjem Gospodinova uskrsnuća! U ime njegove pobjede nad smrću i u

snazi njegova Duha koju smo primili na krštenju, pozvani smo dati sve od sebe za dobro svih, učiniti se dobrim Samarijancima naše braće i sestara, baš kao što je Isus dobar Samaritanac svakoga od nas. Molimo Mariju da nam pomogne, da s nama podijeli svoju sposobnost razlučivanja, kako bi kroz nas Bog obnovio lice zemlje.

Linda Pocher FMA

OBITELJSKI DOHAĐAJI

Video poziv na Kongres u Fatimi

Podsjećamo da su otvorene prijave za 9. Kongres Marije Pomoćnice koji će se održati u Fatimi od 29. kolovoza do 1. rujna 2024.: mariaauxiliadora2024.pt. U povodu ovog važnog okupljanja Salezijanske obitelji, organizacijski tim promovirao je seriju od devet videa u kojima različite osobe iz salezijanskog svijeta pozivaju na sudjelovanje. Video materijali su dostupni [na ovoj poveznici](#).

Međunarodni kongres Marije Pomoćnice kršćana 2024. u Fatimi (Portugal)

U duhu solidarnosti i uzajamne pomoći koju želimo istaknuti, u Primariji ADMA u Torinu osnovan je "Fond solidarnosti" kako bi se pomoglo skupinama kojima je pomoć najpotrebnija za sudjelovanje.

Sve donacije mogu se poslati ili bankovnom doznakom ADMA

Tutte le donazioni possono essere inviate o tramite bonifico ADMA:

- IBAN IT16 V030 6909 6061 0000 0130 575
  - ili sljedeći upute na sljedećoj poveznici
- <https://www.admadonbosco.org>

Za sve zahtjeve za doprinose ili pojašnjenja, čelnici grupe mogu pisati na: adma@admadonbosco.org

Quanto ricevuto sarà ripartito fra le varie richieste. Non sono previsti contributi per singoli partecipanti.

“Gospodin ljubi radosnog darivatelja”

Dat ću ti
UČITELJICU
 IX Kongresa Marije Pomoćnice

Fatima 29. kolovoza - 1. rujna 2024. godine

Otvoreni upis!

www.mariaauxiliadora2024.pt

Council of Local Group of ADMA of São Paulo Province

São Paulo, Brazil - Koordinatori skupina ADMA salezijanske pokrajine Brazil-Sao Paulo (BSP) okupili su se 23. ožujka na sastanku Vijeća koji se održao u župi "Nossa Senhora Auxiliadora" u Bom Retiru.

Oko 50 članova iz 17 lokalnih skupina od 22 skupine prisutne u provinciji BSP imalo je bratsko okupljanje, u pratnji salezijanaca: don Luis Antonio Amiranda, delegat salezijanske obitelji, don Vinícius Ricardo de Paula, delegat pokrajine ADMA, don Luiz Gonzaga Piccoli, ADMA-Bom Retiro i don Marcos Sérgio da Silva, ADMA-Campinas.

Tema za razmišljanje: 'Dat ću vam Učitelja', pripremajući se za Međunarodni kongres Marijine pomoći kršćana u Portugalu, dovela je sudionike do

razmišljanja, dijeljenja, glazbe, molitve, recitacije krunice i puno radosti, oživljavajući plamen salezijanske karizme u srcu svakog sudionika.

Godišnji sastanak predsjednika i odgovorne tvrtke ADMA sjeverne Argentine

U Córdoba u Argentini u domu učenika Božanskog Spasitelja koji se povlače, godišnji sastanak predsjednika i odgovornog naroda Udruge Marijine pomoći kršćanima (ADMA) sa sjevera Argentine održan je od 15. do 17. ožujka.

Prvog dana, 24 sudionika, predstavnici 12 lokalnih ADMA-a od 20 postojećih na teritoriju, imali su srdačan online sastanak s don Gabrielom Cruzom, novim duhovnim animatorom primarne ADMA-e koji ih je od milja pozdravio. Zatim je don Alejandro Guevara održao konferenciju pod nazivom: '**Dat ću vam učitelja**' nakon čega je uslijedilo povlačenje koje je vodio fra Orlando Sánchez, SDB, animator ADMA-e.

Drugog dana sudionici su produbili temu Strenne 2024. od strane rektora majora i upoznali stvarnost

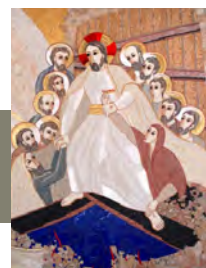

lokalne ADMA-e.

Posljednjeg dana slušali su svjedočanstva mladeži ADMA-e iz Santa Fea o njihovim raznim inicijativama za širenje predanosti Marije Pomoćnice kršćana.

Misa za preminule članove ADMA-e

Posebna sveta misa slavi se 24. u mjesecu u 9 sati u bazilici Marije Pomoćnice kršćana u Torinu, za sve preminule članove ADMA-e diljem svijeta.

NAKANA ZA MJESEČNU MOLITVU

Želimo ujediniti molitve svih skupina ADMA-e diljem svijeta za namjeru pape Franje.

Za formaciju redovnica, redovnika, sjemeništara i sjemeništarki.

Molimo se da redovnice, redovnici, sjemenštarke i sjemeništarcu mogu rasti u svom strukovnom putu kroz ljudsku, pastoralnu, duhovnu i društvenu formaciju, vodeći ih vjerodostojnim svjedocima evanđelja.

MOLIMO SVE DA NAM POŠALJU ČLANAK, FOTOGRAFIJU SA FORMACIJSKOG SUSRETA, KOMENTAR 24. MARIJINE POMOĆNICE, ODRŽANE VOLONTERSKE AKTIVNOSTI. Članak (.doc format, max. 1200 znakova bez razmaka) i maksimalno 2 fotografije (digitalni format .jpg i širine minimalno 1000 px) s naslovom i/ili kratkim opisom potrebno je poslati na adma@admadonbosco.org. U predmetu e-maila "Obiteljski događaji" iu tekstu potrebno je navesti podatke o autoru (ime, prezime, mjesto snimanja, Adma pripadnost, grad, država). Slanjem automatski ovlašćujete Admu za obradu, objavu, čak i djelomičnu, te objavu članka i fotografija u bilo kojem obliku. Slike mogu biti objavljene na web stranici www.admadonbosco.org, i/ili drugim Adma web stranicama zajedno s opisom prema odluci urednika.